

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. См., 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – См., ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Петър Хр. Маргаритов

Членове: Дафинка Т. Чакърова
Елен М. Маламов

при участието на секретаря Софка М. Димитрова
в присъствието на прокурора Д. Ив. С.
като разглежда докладваното от Елен М. Маламов Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20235400600097 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е въззивно - по реда на глава ХХІ от НПК.

С присъда № 13/30.06.2023г. по НОХД № 525/2022г. на См.ския
районен съд е признат подсъдимият Д. М. П. за НЕВИНОВЕН в това, че на
неустановена точна дата през месец октомври 2021г., в жилище, находящо се
в гр.См., на ул.“Ив.“ № 19, се закарнал с убийство на Т. К. Д. от град См. , като
държал нож в ръката си, насочен към нея и й казал: „Ще те убия!“ и това
заканване би могло да възбуди основателен страх у Д. от осъществяването му,
поради което и на основание чл. 304 от НПК е ОПРАВДАН по повдигнатото
му обвинение за престъпление по чл. чл. 144, ал.3, ал.1 от НК.

Със същата присъда подсъдимият Д. М. П. е признат за ВИНОВЕН в
това, че на 14.04.2022г., през нощта, около 06:00 часа влязъл в чуждо жилище
- апартамент №1, находящ се на ул.“Ив.“ №19, ет.1, в град См., собственост
на Ел. Ил. Кр., като употребил за това сила, като деянието представлява
престъпление по чл.170, ал.2, вр.ал.1 от НК, поради което и на основание
чл.170, ал.2 вр. с ал.1 от НК и чл.54 от НК му е наложено наказание

ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА, чието изтърпяване е отложено, на основание чл. 66, ал. 1 НК, с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от датата на влизане на присъдата в сила.

Недоволен от присъдата е останал прокурорът, който е подал протест, с който се иска отмяна в оправдателната ѝ част за престъплението по чл. 144, ал.3 от НК и постановяване на нова, с която се признае за виновен и по това обвинение, както и да се увеличи размерът на наложеното наказание лишаване от свобода за престъплението по чл. 170, ал.2 вр. с ал.1 от НК. В направеното допълнително изложение към протеста се развиват доводи, че по делото са събрани достатъчно доказателства, установяващи осъществената от подсъдимия закана с убийство, като се прави и алтернативно искане за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд.

Недоволен от присъдата е останал и подсъдимият Д. М. П., който я обжалва в осъдителната ѝ част, чрез защитника си адв.Н. Ст., с оплаквания за неправилно приложение на материалния закон и за явна несправедливост на наложеното наказание. Развиват се доводи, че подсъдимият не е осъществил от обективна страна престъплението по чл.170, ал.2 вр. с ал.1 от НК, както и за наличието на предпоставките на чл.55, ал.1, т.1 от НК, тъй като подсъдимият не е осъждан, има критично отношение към извършеното деяние и се разкайва за постъпката си, като се иска намаляване размерът на наложеното наказание лишаване от свобода.

В съдебно заседание подсъдимият Д. П., лично и със защитника си адв.Стоилова, поддържа жалбата, като се прави искане и за отмяна на присъдата в осъдителната ѝ част и постановяване на оправдателна присъда и по обвинението за престъпление по чл.170, ал.2 от НК.

Прокурорът поддържа подадения протест в частта му за отмяна на присъдата в оправдателната ѝ част и не поддържа същия в частта, с която се иска увеличение размерът на наложеното наказание лишаване от свобода.

Частният обвинител Т. Д., чрез повереника си адв.Т., поддържа протеста.

Като направи преценка на оплакванията в жалбата и протеста, като взе предвид становищата на страните в о.з. и като извърши цялостна проверка на правилността на обжалваната присъда по реда на чл.314 от НПК, См.ският

окръжен съд намира жалбата и портеста за неоснователни.

По делото се установява следната фактическа обстановка:

Подсъдимият Д. П. и пострадалата Т. Д. живели на съпругески начала от 2019г. От показанията на св. Ел. Кр. се установява, че дъщеря ѝ Т. Д. и подс. П. живяли заедно на квартира месец-два, като впоследствие закупили жилище на адрес в кв.Р., на ул.“Ив.“ №19, и там заживяли тримата с дъщеря ѝ и подсъдимия. На 08.04.2020г. се родила и дъщерята на пострадалата и подсъдимия - Д. Д.ова П.а. Отношенията между подсъдимия и пострадалата от самото начало вървяли зле, впоследствие и през бременността на пострадалата било така и много се задълбочили след като потърсили помощ от полицията. Св.Кр. установява, че през м. октомври на 2021 г. дъщеря ѝ се обадила по телефона, че има полиция в дома им, тогава нейна колежка я закарала с личния си автомобил до вкъщи, като се прибрала към 22:30 часа. Пострадалата била на вратата с детето, което плачело, а подсъдимият бил вътре със служителите на полицията, бил видимо пиян. Дъщеря ѝ била много афектирана, детето плачело постоянно, цяла нощ не заспала. Дъщеря ѝ Т. ѝ била обяснила, че подсъдимият се е опитал да я нарани с нож. В гардероба, на който вратата била откачена, имало нож, който бил от тяхната кухня. Свидетелката Кр. сочи, че не може да каже точно какво се е случило, тъй като и тя била изплашена. Не си спомня и всичко какво ѝ обяснила Т., как се е стигнало до това. Свидетелката Кр. заявява, че Т. не ѝ е казвала че това е ножа, с който Д. я заплашвал, но ѝ съобщила, че се опитал да я нарани с нож.

Относно обвинението за деянието по чл.170, ал.2 вр. с ал.1 от НК свидетелката Кр. установява, че през месец април на 2022 г. тръгнала на работа в 5.00 часа сутринта, като подс.Д. П. бил в автобуса, посока кв.Уст.. Дъщеря ѝ Т. била в жилището с детето на адреса в кв. Р., ул. „Ив.“ № 19. Подсъдимият бил видимо пиян, като тя слезнала на спирката за работата ѝ, а подсъдимият продължил. Обадила се на дъщеря си Т., за да ѝ каже, че са били в автобуса заедно с подсъдимия, защото той ѝ звънял през нощта по телефона и ѝ съобщила, че може да се върне с автобуса. Впоследствие, когато св.Кр. се обадила на Т., подсъдимият вече бил вътре. Св. Кр. веднага се прибрала, щом разбрала, че той е влезнал вътре в жилището им. Когато говорила по телефона било 6,50 часа.

Свидетелката Т. Д. установява, че през месец октомври на 2021г. първо звъннала на подсъдимия по телефона, за да го пита кога ще се прибира, като това било вечерта към 20:30 часа. Обадила му се и той започнал да крещи „Ти не си никаква да ми казваш дали ще се прибирам“, обиждал я е. След като се прибрал, бил много ядосан и започнал да вика, а малката плачела. Пострадалат държала малката на ръце и подсъдимият започнал да говори, че тя иска да го разделя от детето, не спирал да крещи. Подсъдимият бил прекалено пиян, викал, отишъл и взел ножа, казал, че ще я заколи и тя започнала да се притеснява. Ножът го взел от кухнята, заканвал се, но тя от притеснение не си спомням заканата, не си спомня как е държал ножа. След този случай от м.октомври 2021г. два месеца след това двамата отново се събрали. Заживяли на квартира на адрес в кв.„Невестата“ и през м. месец декември се върнали в дома на майка ѝ.

За деянието по чл.170, ал.2 вр. с ал.1 св.Д. установява, че м.април 2022 г. майка ѝ – св.Кр. тръгнала за работа, след това ѝ се обадила, че подсъдимият е в автобуса и може да намине. Св.Д. очаквала, че той може да мине през дома им, защото е сама и видял, че майка ѝ отива на работа. Външната врата лесно можело да се отвори, като била заключена два пъти. Подсъдимият отворил външната врата със сила, като пострадалата чула само шум от отварянето. Втората врата, която е за етаж, е била заключена с райбер и подсъдимият започнал да тропа по нея, като влезнал и пак започнал да говори нецензурни неща и поискал да отиде при детето, но тя не му позволила. Отишли в хола, стояли, говорили, после св.Д. се обадила на майка си, че подсъдимият е в дома им. Майка ѝ се прибрала и извикала полиция.

Свидетелят К. Б. – служител в РУ См., ОД на МВР установява, че през 2022г. бил изпратен по сигнал за лице, което влязло в нетрезво състояние с взлом. Когато отишли със св. К., отвън ги чакали пострадалата и нейната майка, като им показали вратата, която била разбита - имало наранявания по бравата, на касата, имало счупване на част от бравата и касата на външната врата, а вратата, която била към апартамента, била дървена и по нея също имало поражения. Подсъдимият бил във видимо нетрезво състояние и спял вътре.

При така установената фактическа обстановка правилно първоинстанционният съд е стигнал до правният извод, че от събраните по

делото даказетелства не се установява по един несъмнен и категоричен начин, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна съставът на престъплението по чл. 144, ал.3, вр. с ал.1 от НК, за което му е повдигнато обвинение. Единствено св. Т. Д. твърди, че е имало случай през м.октомври 2021г. в който подсъдимият е взел ножа и е искал да я нарани, но дори и тя самата не може да установи с категоричност с какви точно думи ѝ се е заканил, както и точната дата, на която се е случило това. В началото на разпита ѝ в съдебно заседание заявява, че подсъдимият е взел ножа и ѝ казал, че ще я заколи, като веднага след това твърди, че вече не си спомня какви точна думи е изрекъл, когато ѝ се е заканвал. От друга страна св.Кр. установява само, че при този случай през месец октомври 2021г. пострадалата ѝ се обадила и след като се прибрала тя ѝ споделила, че подсъдимият се е опитал да я нарани с нож, но не ѝ е споделял за отправена закана от него „Ще те убия“. От показанията на свидетелите Б., К., Ч. и П., също не се установяват никакви данни за закана с убийство към пострадалата Д..

По отношение на обвинението за престъпление по чл.170, ал.2, вр. ал.1 от НК и настоящият състав на въззивния съд приема, че същото се установява по един категоричен начин от събраните по делото доказателства - показанията на свидетелите Кр., Д., Б., К. и П., които са безпротиворечиви относно обстоятелството, че подсъдимият е влезнал в дома на Кр., като и самият той не отрича влизането си там. Установява се, че той е употребил сила, за да отвори вратата, водеща към етаж, като същият представлява чуждо жилище, което е достатъчно да се приеме, че е осъществил изпълнителното деяние на престъплението, за което е повдигнато обвинението. Влизането със сила в чуждото жилище е станало в тъмната част на денонощието – 06.00 часа, което обстоятелство квалифицира деянието като такова по чл.170, ал.2 от НК, тъй като деянието е извършено нощем.

За извършеното деяние по чл.170, ал.2 от НК на подсъдимия е наложено наказание лишаване от свобода в предвидения минимален размер от една година, което наказание не се явява несъразмерно тежко за него. Не са налице нито многобройни смекчаващи обстоятелства нито някакво изключително такова, за да са налице предпоставките на чл.55, ал.1 от НК за определяне на наказанието лишаване от свобода под предвидения минимум от една година, каквото искане се прави във въззивната жалба. Като

смекчаващо обстоятелство в случая може да се приеме само чистото съдебно минало на подсъдимия.

С оглед гореизложеното не са налице основания за отмяна или изменение на присъдата, поради което същата следва да се потвърди като законосъобразно постановена, поради което и на основание чл.338 от НПК, См.ският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 13/30.06.2023г. по НОХД № 525/2022г. на См.ския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____